

49. Oczekiwanie na przychodzącego Boga

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- pogłębienie rozumienia istoty Adwentu,
- odkrywanie chrześcijańskiego znaczenia czasu oczekiwania na przyjście Chrystusa.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓLWE

uczeń:

- na podstawie osobistego doświadczenia określa, co jest najważniejsze w życiu człowieka,
- odwołując się do swojego doświadczenia, wczuwa się w trudną sytuację życiową ludzi,
- swoimi słowami wyjaśnia istotę chrześcijańskiego oczekiwania,
- po lekcji charakteryzuje okres Adwentu jako czasu wytężonej pracy duchowej,
- po zajęciach podaje przykłady dzieł charytatywnych.

3. POJĘCIA, POSTACI

- wartość,
- akcje charytatywne.

4. WARTOŚCI

- kształtowanie postawy oczekiwania na przyjście Boga,
- kształtowanie myślenia altruistycznego.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Adwent – czas oczekiwania,
- Bóg, którego człowiek oczekuje.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie

Wstęp do lekcji z podręcznika.

Rozwinięcie tematu

Metoda – walizki. Nauczyciel opowiada uczniom historię o wielkiej podróży, w którą za chwilę się wybiorą. Celem wyprawy jest miejsce, do którego przyjadą na Boże Narodzenie. Każdy uczeń otrzymuje pięć małych kartek (walizek) i na każdej zapisuje jedną, najważniejszą jego zdaniem rzecz: wartość, osobę, coś, co jest niezbędne w podróży. Po kilku minutach, gdy wszyscy uczniowie „zapakują walizki”, nauczyciel mówi, że udają się w długą podróż, podczas której często będą zmieniać środek lokomocji. Najpierw wsiadają do samochodu, jednak szybko okazuje się, że muszą przesiąść się do pociągu; w samochodzie zostawiają jedną walizkę (kartkę); z pociągu przesiadają się do autobusu, zostawiając kolejną walizkę; z autobusu (zostawiają w nim jedną walizkę) na statek. Na statku mają tylko dwie „walizki”. Gdy płynęli statkiem, nawiedził ich ogromny sztorm. Kapitan poinformował o konieczności zmniejszenia ładunku, uczniowie wyrzucają więc kolejną walizkę. I tak dopływają do brzegu.

Metoda – karta pracy. Nauczyciel przygotowuje zdjęcia lub kartki z napisanym miejscem, do którego uczniowie dotarli na Boże Narodzenie. Mogą to być: Dom Samotnej Matki, Dom Dziecka, Dom Spokojnej Starości, dom dla upośledzonych intelektualnie, ludzie pracujący za granicą. Przedstawiciel grupy losuje jedno miejsce, a zadaniem uczniów jest wypełnienie karty pracy (załącznik 1). Po wypełnieniu kart pracy, przedstawiciele grup prezentują wyniki.

Podsumowanie: Adwent to czas oczekiwania; to także czas zastanowienia się nad pytaniami, na jakiego Boga czekają wierzący i o co należy zadbać, oczekując na Boże Narodzenie.

Zakończenie

Okres Adwentu to czas wyteżonej pracy duchowej (spowiedź, rekolekcje). To także czas ponownego zaangażowania się w pomoc ludziom najuboższym, np. poprzez wzięcie udziału w różnych akcjach charytatywnych.

Notatka

Treść „Zakończenia” z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- 1) etyka – wartości w życiu człowieka,
- 2) wiedza o kulturze – zdjęcia inspiracją do analiz egzystencjalnych,
- 3) geografia – zagadkowe podróże.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie czytają z podręcznika informacje na temat orat i odpowiadają na pytania z działu „Zastanów się”.

Metoda – reklama. Nauczyciel dzieli klasę na grupy; prosi uczniów o przeczytanie tekstu z podręcznika o akcjach charytatywnych, z działu „Przeczytaj”; następnie uczniowie układają hasło reklamowe do jednego dzieła charytatywnego; na zakończenie prezentują wyniki pracy.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

MÓW
PANIE

Proroctwa zapowiadające przyjście Mesjasza

1. Rdz 49, 10: „Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska od jego kolan, aż przyjdzie Ten, do którego one należą, i zdobędzie posłuch u narodów”.

2. Lb 24, 17: „Widzę go, lecz jeszcze nie teraz, dostrzegam go, ale nie z bliska: wschodzi Gwiazda z Jakuba, a z Izraela podnosi się berło”.

3. Mi 5, 1 (Mt 2, 16): „A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności”.

4. Mi 5, 3: „Powstanie On i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana Boga swego. Osiądą wtedy, bo odtąd rozciągnie swą potęgę aż po krańce ziemi”.

5. Iz 7, 14: „Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emanuel”.

6. Iz 9, 1.5–6a: „Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego Barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic”.

7. Jr 23, 5–6: „Oto nadejdą dni – wyrocznia Pana – kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym go będą nazywać: Pan naszą sprawiedliwością”.

49. Oczekiwanie na przychodzącego Boga

Załącznik 1

**CO MYŚLĄ CI LUDZIE?
CZEGO OCZEKUJĄ?**

**CO PRZYWIEŹLIŚCIE
W SWOICH WALIZKACH?
CO IM ZOSTAWICIE?**

NA JAKIEGO BOGA CZEKAJĄ?